

i Informasjon

Prøven består av 3 oppgaver, alle oppgavene og spørsmålene skal besvares.

Eksamen skal være et selvstendig arbeid. På hjemmeeksamen er det tillatt å bruke alle tilgjengelige kilder. Utover dette gjelder alminnelige eksamensvilkår:

1. Under eksamen er det ikke tillatt å kommunisere med andre personer om oppgaven, eller å distribuere utkast til besvarelse eller fullstendig besvarelse. Slik kommunikasjon er å anse som fusk.
2. Innleverte eksamensbesvarelser blir behandlet i UiOs datasystem for tekst- og plagiatkontroll.

Kildehenvisninger

Inspira åpner ikke for fotnoter. Kildehenvisninger må gjøres i teksten. På skoleeksamener som går som hjemmeeksamen, kan man bruke alle tilgjengelige kilder. Det er ikke noe krav om at du gjør dette. Skoleeksamen som går som hjemmeeksamen følger alminnelige eksamensvilkår og du kan skrive hjemme som om du var på skolen. Da gjelder utgangspunktet om at man ikke behøver henvisninger, for eksempel der man bruker runde vendinger som "det er hevdet i juridisk teori at". Dersom du velger å benytte kilder og siterer direkte, eller direkte bygger på andres materiale, må du få frem at det er dette du gjør. Dette får du frem ved å sette sitater i anførselstegn og å angi kilder i parentes med årstall og side, eventuelt nettside.

Din besvarelse:

Denne prøven har automatisk innlevering, det betyr at når prøven stenger vil oppgaven din bli levert automatisk. Du vil kunne se besvarelsen under **Arkiv**.

Hvis det oppstår problemer under eksamen, ta kontakt med:

Info@jus.uio.no merk mailen: HASTER - EKSAMEN - JUS5501

1 Oppgave 1

- a. Forklar kort betydningen av rasjonell bevisbedømmelse i enkeltsaker.
- b. Gi et eksempel på en normativ bevisteori.

Skriv ditt svar her

Format | **B** | *I* | U | x_2 | x^2 | I_x | | | | | | | | | | ABC |

Words: 0

Maks poeng: 0

Oppgave 2.

- a. Redegjør for det bevisteoretiske begrepet om erfaringssetninger.
- b. I en straffesak om forulemping av offentlig tjenestemann var det spørsmål om en advokat hadde omtalt politiet som «tullinger» eller sagt at det de gjorde var «tullete». Identifiser og vurder erfaringssetningene som kom til uttrykk i tingrettens domsbegrunnelse:

«Forsvarer har vist til e-post som tiltalte skrev [rett etter hendelsen]. Han har pekt på at den er et tidsnært bevis på hva tiltalte har sagt, da hun der forklarte at hun hadde sagt det var «tullete», men at det var blitt til at hun hadde kalt politiet «tullinger.» Retten kan ikke se at det rokker ved forklaringen til polititjenestemennene. Tiltalte er en erfaren forsvarer, og når hun også nå benekter å ha kalt politiet for tullinger, ville hun neppe erkjent dette i en e-post. Det fremgår for eksempel heller ingenting av e-posten om at hun nektet å oppgi personalia til B.

Forsvarer har advart retten mot å legge for stor vekt på forklaringen til polititjenestemennene, og bl.a vist til de såkalte «boomerangsakene» jf. Rt-1998-11, der Høyesterett pekte på at tjenestemennenes forklaringer var tillagt for stor beviskraft. Han har pekt på at B og C er involvert i saken. Retten er helt enig med aktor i at dette er et helt annet tilfelle enn i boomerangsakene. I denne saken har ikke polititjenestemennene noe å vinne på å forklare seg uriktig. De er ikke tiltalt for noe, og har ikke behov for å beskytte hverandre mot anklager. De har da også forklart seg under strengt straffeansvar. Begge har forklart at de aldri har opplevd noe slikt som dette fra en advokat tidligere. Både de og tiltalte har bekreftet at de ikke hadde noe kjennskap til hverandre fra før, så retten har vanskelig for å se at de skulle ha noe imot tiltalte. Retten anser det som helt usannsynlig at de skulle levere en falsk anmeldelse mot en av rettens aktører, og sånn sett selv risikere strenge sanksjoner. B kontaktet jourhavende jurist samme kveld, og ønsket å diskutere hendelsen. Han har arbeidet operativt i 12 år, og kunne ikke huske å ha anmeldt noen for forulemping tidligere.

Forsvarer har påpekt at det er en svakhet at statsadvokaten i saken ikke er avhørt. Retten har fått informasjon om at han er alvorlig syk. Selv om det muligens kunne vært ytterligere oppklarende, finner retten at saken er godt nok opplyst slik den er. Forsvarer har videre fremholdt at saken er viktig for tiltalte, sett hen til hennes yrke. Den gjelder allikevel utelukkende bøteforhold og etter rettens syn har den fått en grundig behandling. Det er brukt en rettsdag, tiltalte har ført tre vitner i tillegg til påtalemyndighetens vitner, og hun har vært representert ved privat antatt forsvarer.

Retten finner det etter dette bevist utover enhver rimelig tvil at tiltalte har uttalt det som fremkommer av tiltalebeslutningens post l»

- c. Hva slags fenomener er utsagnene «tullete og «tullinger»?

2 Oppgave 2

Skriv ditt svar her

Format | **B** | *I* | U | x_2 | x^2 | I_x | | | | | | | Ω | | | Σ | ABC |

Words: 0

Maks poeng: 0

Oppgave 3.

Straffeprosessloven § 321 annet ledd fastslår at anker over straffedommer kan nektes fremmet til behandling dersom «retten finner det klart at anken ikke vil føre frem». Dette avgjøres etter skriftlig behandling av tre fagdommere, og nektelse krever at de er samstemte. I Rt. 2008 s. 1764 avsnitt 51 er ordningen nærmere utdypet:

«Selv om silingsbehandlingen finner sted uten ordinært rettsmøte med muntlige partsforhandlinger og umiddelbar bevisføring, bygger loven på den klare forutsetning at også denne behandlingsformen skal gi en reell overprøving av tingrettens dom med bakgrunn i det som anføres i anken. Dette innebærer at dersom behandlingsformen fører til at lagmannsretten ikke kan foreta en forsvarlig prøving av anken, for eksempel på grunn av sakens kompleksitet eller den konkrete bevissituasjonen, skal anken fremmes. Lovens krav innebærer at det må foretas en selvstendig vurdering av hvert enkelt punkt i anken. Anken skal henvises for de punkter der det ikke er klart at den ikke vil føre fram.»

Rt. 2010 s. 597 gjaldt en sak om kjøring av bil i alkoholpåvirket tilstand, og det springende punktet var om tiltalte var fører eller passasjer. Tingretten la til grunn at tiltalte hadde ført bilen, noe som blant annet var basert på at det var funnet blodspurt i taket, på solskjermen og på frontruten på førersiden i bilen (blodsporet). Lagmannsretten nektet anken fremmet fordi det var «klart at anken ikke vil føre frem». Høyesterett opphevet ankenektelsen med følgende begrunnelse:

«(16) ... Som det går fram ... har lagmannsretten lagt vekt på moment som også var framme i tingretten, og som tingretten la vekt på. Men avgjerda var bygd opp annleis. Tingretten omtala ein del bevis som 'indisier' og blodbeviset som saman med desse indisia var 'avgjørende'. Lagmannsretten forkasta blodbeviset og bygde opp si eigen grunngiving, basert på dei same momenta som tingretten hadde vurdert som indisium, men tilla dei altså ei vekt i totalvurderinga som tingretten ikkje hadde funne grunnlag for.

(17) Lagmannsretten har såleis her fråvike det biletet som tingretten bygde opp ut frå direkte bevisføring. Når lagmannsretten, ut frå dokumenta, ser bort frå det avgjerande beviset for tingretten og i staden etablerer eit nytt grunnlag for domfelling, har lagmannsretten etter mitt syn kryssa ei grense for kva som er ei overprøving av tingrettsdommen, jf. det siterte frå Rt-2008-1764 avsnitt 51. Ei sjølvstendig oppbygging av eit nytt grunnlag for domfelling inneber ei ny prøving av bevisa under skuldspørsmålet, som må liggje utanfor det som etter systemet i straffeprosesslova er ei overprøving av den påanka avgjerda, jf. her også §§ 322 og 333.

(18) Ved si vurdering hadde lagmannsretten heller ikkje kunnskap om i kva grad politiforklaringar var utdjupa, nyanserte eller endra i retten, og heller ikkje om det kom fram noko nytt i tilknytning til dokumentbevis eller eventuelt tekniske bevis. Det er då også eit spørsmål om behandlinga i lagmannsretten har vore forsvarleg. Ut frå det eg elles er komen til, går eg ikkje nærare inn på dette.»

Bruk bevisteoretisk terminologi og forklar

- hva som kan være grunnen til at momenter får ulik «vekt i totalvurderinga» (avsnitt 16).
- forskjellen på «overprøving» og «ny prøving» (avsnitt 17).
- hva Høyesteretts kritikk i avsnitt 18 går ut på.

Alle oppgavene og spørsmålene skal besvares.

3 Oppgave 3

Skriv ditt svar her

Format | **B** | *I* | U | x_2 | x^2 | I_x | | | | | | | | | | | Σ | |

Words: 0

Maks poeng: 0